

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ skarżącemu nie umożliwiono przedstawienia uwag do protokołu z formalnej rozmowy z osobą oceniającą jego okres próbny i nie został on wezwany na przesłuchanie przez organ upoważniony do zawierania umów aż do chwili, gdy ten ostatni podjął decyzję o rozwiązaniu z nim stosunku pracy.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybień proceduralnych polegających między innymi na niedotrzymaniu terminów procedury sporządzania sprawozdania z okresu próbnego, obecności osoby nieprzewidzianej w formalnym dialogu oceniającym, braku konsultacji z bezpośrednim przełożonym skarżącego oraz braku jakiegokolwiek wzmianki w sprawozdaniu z okresu próbnego o przydzieleniu skarżącemu nowych celów w okresie próbnym.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku staranności i art. 84 warunków zatrudnienia innych pracowników poprzez zachęcanie skarżącego do podjęcia wysiłku intensywnej poprawy pod koniec okresu próbnego, tak aby mógł zostać mianowany i pozostać na stanowisku, a następnie poinformowanie go, że poprawa ta jest spóźniona, mimo że administracja spóźniła się z wszczęciem postępowania. W tym samym kontekście skarżący zarzuca pozwanej, że nie przedłużyła jego okresu próbnego, co pozwoliłoby „zmierzyć” jego poprawę, biorąc również pod uwagę ograniczenia związane z kryzysem sanitarnym.
6. Zarzut szósty dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady dobrej administracji z powodów przedstawionych powyżej.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2021 r. – Agora Invest / EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)

(Sprawa T-219/21)

(2021/C 228/49)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Agora Invest, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Alejos Cutuli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Transportes Maquinaria y Obras, SA (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „TRAMOSA” – zgłoszenie nr 17 236 531

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie R 566/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu B 3 029 199 od zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 17 236 531;
- stwierdzenie, że unijny znak towarowy nr 17 236 531 (z grafiką) podlega rejestracji;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2021 r. – Włochy / Komisja

(Sprawa T-221/21)

(2021/C 228/50)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, C. Gererdis i E. Feola, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2021/261 z dnia 17 lutego 2021 r. w zakresie, w jakim stosuje w odniesieniu do Włoch korekty finansowe dotyczące postępowania kontrolnego AA/2017/013 (Pomoc obszarowa – wszystkie agencje płatnicze – rok budżetowy 2018–67 368 272,99 EUR) i CEB/2018/057 (rok budżetowy 2017 i opóźnienia w płatnościach – wszystkie agencje płatnicze – kwota netto 74 978 660,98 EUR – kwota brutto 75 696 497,283 EUR);
- tytułem ewentualnym – stwierdzenie nieważności tejże decyzji w zakresie, w jakim stosuje korektę zryczałtowaną w wysokości 67 368 272,99 EUR, dotyczącą postępowania kontrolnego AA/2017/013 (Pomoc obszarowa – wszystkie agencje płatnicze – rok budżetowy 2018–67 368 272,99 EUR), zamiast korekty jednorazowej określonej przez AGEA w wysokości 27 848 824,26 EUR;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący postępowania kontrolnego AA/2017/013 w sprawie pomocy obszarowej, jest oparty na naruszeniu art. 4 lit. h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608), w związku z definicją „trwałych użytków zielonych” przyjętej na szczeblu krajowym na podstawie dekretu ministerialnego 18/11/2014.
2. Zarzut drugi, dotyczący postępowania kontrolnego AA/2017/013, jest oparty na naruszeniu art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549), a także art. 12 ust. 2 i 6 rozporządzenia Komisji (UE) 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. 2014, L 255, s. 18), w związku ze stosowaniem stawki zryczałtowanej, gdy istniała możliwość obliczenia rzeczywistego ryzyka dla budżetu Unii.